

Sygn. akt VIII U 584/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy Z. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 lutego 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn akt VIII U 584/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2015 roku (karta 28 a.e.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonemu Z. J. emeryturę.

Z. J. w odwołaniu domagał się zmiany zaskarżonej decyzji. W piśmie złożonym w sądzie 25 czerwca 2015 roku (karta 7 a.s.) podał, że sprawa dotyczy obliczenia kapitału początkowego w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od 2 lutego 1976 roku do 31 lipca 1982 roku. Za ten okres przyjęto najniższe wynagrodzenie. Tymczasem w aktach ZUS znajduje się świadectwo pracy z 3 sierpnia 1982 roku, w którym podano „otrzymywał wynagrodzenie wg kat. VIII zł 26,30 / godz.”. W tej sytuacji można było obliczyć jego wynagrodzenie mnożąc stawkę godzinową 26,30 zł przez ilość godzin czasu pracy kierowcy. W konsekwencji wskaźnik wysokości podstawy wymiaru byłby wyższy niż przyjęty przez ZUS. W okresie od 1 stycznia 1982 roku do 30 czerwca 1982 roku firma dokonała wpisu za ten okres, gdzie wynagrodzenie wyniosło 84 317 zł czyli średnio 14 052 zł miesięcznie. Ubezpieczony dalej podniósł, że pracował jako kierowca samochodu ciężarowego specjalistycznego tzw. cementowozu. Minimalny czas pracy kierowcy wynosił 10

godzin, ale nie wolno było przekroczyć 12 godzin. Biorąc pod uwagę tylko 25 dni roboczych po 10 godzin dziennie razy 26,30 zł kwota zarobków wyniosłaby 6573 zł. Taka kwota za lata 1979 do 1982 powinna zostać przyjęta.

Ubezpieczony domagał się także zaliczenia okresu od 1 sierpnia 1986 roku do 31 sierpnia 1986 roku, od 1 sierpnia 1987 roku do 31 sierpnia 1987 roku i od 1 sierpnia 1989 roku do 31 sierpnia 1989 roku jako okresów nieskładkowych ponieważ w tym czasie były okresy wypoczynku a nie nastąpiła likwidacja firmy.

Ubezpieczony podniósł także, że spółka (...) została zarejestrowana 6 maja 1993 roku z datą rozpoczęcia działalności od 1 czerwca 1993 roku. Brak jest 7 miesięcy w wykazie Urzędu Skarbowego, prawdopodobnie zostało wprowadzone inne konto.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko i wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do wniosku o ustalenie kapitału początkowego ubezpieczony załączył świadectwo pracy z dnia 3 sierpnia 1982 roku potwierdzające zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) B. w okresie od 2 lutego 1976 roku do 31 lipca 1982 roku na stanowisku kierowcy. W świadectwie pracy znajduje się zapis „ostatnio zajmował stanowisko j.w., na którym otrzymywał wynagrodzenie wg kat. VIII zł. 26,30/godz.” (karta 13 a. (...)).

Załączył także legitymację ubezpieczeniową z wpisem wynagrodzenia za okres od 1 stycznia 1982 roku do 30 czerwca 1982 roku w kwocie 84 317 w złotych to jest miesięcznie 14 052 zł (karta 17 akt (...)). Z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej Z. J. opłacił składki na ubezpieczenie społeczne w okresach:

- od 1 listopada 1982 do 31 lipca 1986 roku,
- od 1 września 1986 roku do 31 lipca 1987 roku,
- od 1 września 1987 roku do 31 lipca 1988 roku,
- od 1 września 1988 roku do 31 lipca 1989 roku,
- od 1 września 1989 roku do 31 października 1989 roku,
- od 4 stycznia 1994 roku do 31 grudnia 1995 roku,
- od 2 lutego 1996 roku do 31 lipca 1996 rok,
- od 21 sierpnia 1996 roku do 25 lipca 1997 roku,
- od 21 sierpnia 1997 roku do 31 grudnia 1998 roku.

Od 1 sierpnia do 31 sierpnia w latach 1986, 1987, 1989 ubezpieczony zawieszał działalność (karta 24- 25 akt (...)). Organ rentowy do wyliczenia kapitału początkowego nie uwzględnił okresów od 1 sierpnia do 31 sierpnia w latach 1986, 1987, 1989. Nie uwzględnił także okresu od 1 czerwca 1993 roku do 3 stycznia 1994 roku. Za 1982 rok ZUS przyjął wynagrodzenie w kwocie 84.317 zł z legitymacji ubezpieczeniowej i kwotę 9.000 zł. Razem 93.317 zł. Za lata 1976 - 1981 przyjęte zostało minimalne wynagrodzenie. Do ustalania wartości kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił 24 lata 4 miesiące i 0 dni to jest 292 miesiące okresów składkowych. Do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjętą lata 1979 do 1988, a wwpw wyniósł 55,38 %.

Dnia 13 listopada 2014 roku Z. J. złożył wniosek o emeryturę, w którym podał, że od 1 listopada 1982 roku do nadal prowadzi własną działalność gospodarczą. Decyzją z dnia 28 stycznia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał Z. J. prawo do emerytury od 9 grudnia 2014 roku. Emerytura została obliczona na podstawie art. 183 ustawy emerytalno-rentowej - 20 % emerytury obliczono na podstawie art. 53 ustawy, a 80 % na podstawie

art. 26 ustawy (karta 20 a.e.). Emerytura ta jest wypłacana jako korzystniejsza niż obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej. Organ rentowy do wyliczenia emerytury nie uwzględnił okresów od 1 sierpnia do 31 sierpnia w latach 1986, 1987, 1989. Nie uwzględnił także okresu od 1 czerwca 1993 roku do 3 stycznia 1994 roku. Zaskarżoną decyzją z 20 lutego 2015 roku przeliczono ubezpieczonemu emeryturę obliczoną na podstawie art. 183 ustawy emerytalno-rentowej. Część obliczona na podstawie art. 53 ustawy nie uległa zmianie.

W okresie od 1 czerwca 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku Z. J. nie był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego (karta 34 a.e.).

Akta osobowe Z. J. z Przedsiębiorstwa (...) w B. zawierają świadectwo pracy z dnia 3 sierpnia 1982 roku, którego kopia znajduje się w aktach ZUS i kwestionariusz osobowy (karta 33 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i akt osobowych ubezpieczonego(karta 33 a.s.).

Sąd w całości dał wiarę przeprowadzonym dowodom.

Sąd zważył, co następuje: odwołanie jest niezasadne.

Ubezpieczony wskazywał, że jego emerytura obliczona jest błędnie i przedstawił zastrzeżenia do części emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalno-rentowej, a także podnosił, że błędnie został wyliczony kapitał początkowy. W aktach organu rentowego brak dokumentów potwierdzających wysokość uzyskiwanego wynagrodzenia w latach 1976 - 1981. W związku z powyższym organ rentowy przyjął minimalne wynagrodzenie – zgodnie z przepisem art. 15 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. 2015r., poz. 748). W ocenie ubezpieczonego należało przyjąć stawkę godzinową wynikającą ze świadectwa pracy i pomnożyć ją przez 250 godzin, następnie na tej podstawie należy ustalić jego miesięczne wynagrodzenie. W tej części odwołanie jest niezasadne. Emerytura jest świadczeniem należnym z ubezpieczenia społecznego w związku ze spełnieniem określonych przez ustawę z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych warunków. Wysokość emerytury jest uzależniona od wysokości zarobków konkretnej osoby. W postępowaniu ubezpieczeniowym nie można zarobków ustalić w sposób przybliżony, ale uwzględnieniu podlegają tylko zarobki uzyskane niewątpliwie. Faktem jest, że w świadectwie pracy wskazana została stawka godzinowa. Jednakże odnosi się ona do „wynagrodzenia uzyskiwanego ostatnio”. Brak dowodów wykazujących, że taką stawkę ubezpieczony posiadał przez cały okres zatrudnienia w latach 1976 – 1982. Z doświadczenia życiowego wynika, że zarobki pracowników w latach 70-tych i 80-tych XX wieku nie pozostawały na tym samym poziomie przez 7 lat. Brak jakichkolwiek innych dokumentów poza świadectwem pracy nie pozwala na odtworzenie wynagrodzenia uzyskiwanego przez ubezpieczonego w spornym okresie.

Okresy zawieszenia działalności gospodarczej w sierpniu w latach 1986, 1987 i 1989 roku nie mogą zostać zaliczone jako nieskładkowe ponieważ nie są wymienione w art. 7 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Okres od 1 czerwca 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku nie może być uwzględniony ponieważ Z. J. nie był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą lub osoba współpracująca (karta 34 a.e.). Okresami składkowymi są jedynie okresy opłacania składek z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalno-rentowej.

Zgodnie z art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony może domagać się przeliczenia emerytury.

Przepis ten stanowi: „art. 111 ust 1 Wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2)z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3)z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

2. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.”

Zgodnie z przepisem art. 112 ustawy emerytalno-rentowej możliwe jest przeliczenie emerytury przez doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych. Przepis ten stanowi :

„Art. 112. 1. Jeżeli emeryt lub rencista zgłosi wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych lub nieskładkowych, kwotę przysługującą świadczenia zwiększa się doliczając:

1)do kwoty emerytury, o której mowa w art. 53, lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy:

a)po 1,3% podstawy wymiaru, ustalonej w wyniku waloryzacji, za każdy rok okresów składkowych, o których mowa w art. 6,

b)po 0,7% podstawy wymiaru, ustalonej w wyniku waloryzacji, za każdy rok okresów nieskładkowych, o których mowa w art. 7;

2)do kwoty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy oraz do kwoty renty rodzinnej część wzrostu, o którym mowa w pkt 1, ustaloną przy zastosowaniu wskaźnika procentowego, określonego odpowiednio w art. 62 ust. 2 lub w art. 73 ust. 1.

2. Przy obliczaniu wzrostu, o którym mowa w ust. 1, okresy składkowe i nieskładkowe ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.”

W przedmiotowej sprawie żaden z wyżej przytoczonych przepisów nie może zostać zastosowany ponieważ brak podstaw do odtworzenia wynagrodzeń ubezpieczonego z lat 1976-1981. Także wskazywane przez ubezpieczonego okresy zawieszenia działalności gospodarczej w sierpniu lat 1986, 1987 i 1989 i okres od 1 czerwca 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku nie mogą zostać zaliczone jako okresy składkowe lub nieskładkowe.

Mając powyższe na uwadze odwołanie oddalono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek